

[Kristian Thulesen Dahl]

terne forhold og fortælle, at den form for demokrati, de praktiserer, ikke er den form for demokrati, vi praktiserer, og derfor er den ikke tilladelig. Det mener jeg er imperialistisk, men hvis hr. Peter Duetoft kan finde et bedre udtryk, så hører jeg det selvfølgelig gerne.

Samtidig vil jeg sige, at det, vi lægger meget vægt på i Fremskridtspartiet, er, at det, at man griber ind i andre lande, og at man griber ind militært uden for NATO's område, klart skal være undtagelsen og ikke reglen. Det er dér, vi føler, at der sker et brud med det lovforslag, der foreligger. Vi mener, at det også fremover skal være undtagelsen og ikke reglen, at man griber ind.

Og endelig vil jeg gerne høre CD's bud på, hvor Danmarks sikkerhedspolitiske grænse går. Jeg kunne forstå, at hr. Peter Duetoft satse lidt på, at FN-organerne var så langsomme i deres procedurer, at der nok ikke ville blive mange aktioner, men hvis det nu stod til Centrum-Demokraterne alene, hvor vidt kan vi så udstrække den? Omfatter de hele kloden, som den ser ud i dag?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Peter Duetoft antydede, at han havde fået den opfattelse, at Det Konservative Folkeparti ville lade pengene fosse ud af statens kasse. Nej, det lader vi regeringen om.

Men jeg tror i virkeligheden ikke, at hr. Peter Duetoft og CD og Det Konservative Folkeparti er uenige på dette område. Det, jeg prøvede at gøre klart, er, at for, at den internationale brigade skal kunne leve op til de opgaver, som er beskrevet i forsvarsforliget og i selve beslutningsforslaget, kræves det jo, at den får nogle midler, således at den får den udrustning og det udstyr, der bevirker, at den kan gøre det på en effektiv måde. Det er utrolig vigtigt for alle partierne også at nå en stor sikkerhed for det personel, der skal udføre opgaverne, og det vil sandsynligvis komme til at koste op mod et par milliarder kroner.

Det, jeg så sagde, var, at vi selvfølgelig er indforstået med, at der ikke i indeværende forligsperiode kan bruges hverken flere eller færre penge, medmindre alle seks partier er enige. Det er jo reglerne. Derpå sagde jeg, at hvis der skulle være nogen, der ønskede, at vi måske tilførte lidt flere midler for hurtigere at kunne

få styrken klar, var vi meget villige til at forhandle om det; men det er klart, at det kræver alle seks partiers tilslutning.

Og derefter – og det var vel den væsentligste og vigtigste melding – sagde jeg, at de milliarder, der måske skal til, mener vi skal falde i den kommende forligsperiode og først og fremmest i den første del af forligsperioden, for ellers risikerer vi at have en enhed, som, hvis den bliver sendt ud, har indbygget nogle risici for personalet, som vi finder uacceptable.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det at kæmpe for nogle værdier, som vi tror på, vel bl.a. er det, vi gør i Bosnien. I Danmark, i Vesteuropa, i USA og i andre gode lande har man faktisk den opfattelse, at etniske udrensninger ikke er noget, der bør høre dagligdagen til. Vi har faktisk den opfattelse, at det dér med at køre busser frem om morgenen og lukke folk ind i dem og brænde deres huse af og skyde deres kvæg og lade dem se på det og køre dem væk, for at de ikke skal komme tilbage igen, det er ikke noget, vi ønsker skal være dagligdag. Jeg mener faktisk, at der er en meget god overensstemmelse mellem verdenssamfundets reaktion over for sådanne hændelser og så tanken om, at der er værdier, som vi tror på, og som FN tror på.

Det, der bliver ledetråden i alt det her, er naturligvis de erklæringer, der er vedtaget i FN om menneskerettigheder, om måden at agere på. Det er ikke frit opfundet, hele skabelonen findes i FN-systemet. Det er derfor, det er så godt, at det er FN's Sikkerhedsråd, der skal træffe beslutningen, for det står jo til ansvar over for alle de kønne tanker i FN. Og det er de regler, der er helt i overensstemmelse med dansk politik, som vi skal følge.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spørger mig, hvor grænsen for dansk sikkerhedspolitik er efter CD's opfattelse, og mit svar skal være klingende klart: Jeg aner det ikke! Det kommer da bestemt an på, hvad det drejer sig om. Er det kamp om energiresourcer, der rammer os og gør os mere eller mindre afhængige, så kan dansk sikkerhedspolitik da godt udfolde sig i Golfen, eller hvor det nu måtte være. Jeg vil da heller ikke afvise, at det kan være inter-